

[Justitsministeren]

sinkelser i postgangen er det ligeledes forbrugerombudsmandens opfattelse, at dette spørgsmål ikke er omfattet af markedsføringsloven, idet spørgsmål om fastsættelse af betaling for postbesørgelse må anses for udtømmende reguleret i medfør af postlovgivningen.

Sluttelig henledes opmærksomheden på bestemmelsen i § 18 i lov om markedsføring af 14. juni 1974, hvorefter de af forbrugerombudsmanden truffne afgørelser efter markedsføringsloven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.«

Justitsministeriet kan henholde sig hertil.

Bilag

Forbrugerombudsmanden

Den 14. november 1980

I en skrivelse modtaget af forbrugerombudsmanden den 11. november 1980 har De anmodet om, at der rejses en sag imod Danmarks Radio, således at licensbetalerne kan få reduktion ved sort skærm eller anden afbrydelse af udsendelserne.

I § 6 i lov nr. 421 af 15. juni 1973 om radio- og fjernsynsvirksomhed er det bestemt, at Danmarks Radios virksomhed finansieres gennem afgifter for benyttelse af radio- og fjernsynsmodtagere. I henhold til lovens § 14, stk. 1 og 3, fastsætter ministeren for kulturelle anliggender efter indstilling fra radiorådet og med tilslutning af folketingets finansudvalg størrelsen af afgifterne, ligesom denne minister fastsætter nærmere regler om afgifterne, herunder om afgiftspligtens indtræden og ophør. De gældende regler er fastsat i ministeriets bekendtgørelse nr. 29 af 23. januar 1980 om radio- og fjernsynsafgift.

På baggrund af denne regulering af afgifterne samt under hensyn til, at afgifterne ikke opkræves til dækning af nærmere angivne ydelser, men til finansiering af Danmarks Radios virksomhed som sådan, er det min opfattelse, at fastsættelsen af afgifternes størrelse i almindelighed og i tilfælde, hvor udsendelserne afbrydes, ikke kan sidestilles med den prisfastsættelse, som sker i privat erhvervsvirksomhed.

Markedsføringsloven omfatter ifølge § 1 handlinger i privat erhvervsvirksomhed og i offentlig virksomhed, som kan sidestilles hermed. Jeg finder derfor ikke, at det af Dem

rejste spørgsmål om reduktion i licensbetalingen er omfattet af markedsføringsloven.

Under henvisning hertil har jeg ikke mulighed for at foretage yderligere i sagen, men har på den givne foranledning oversendt en kopi af Deres henvendelse og nærværende skrivelse til kulturministeriets orientering og eventuelle videre foranstaltning.

Spm. nr. 188

Til udenrigsministeren (12/11 80) af:

Arentoft (FP):

»Vil Danmarks stillingtagen ved afstemninger i FN kunne afgøres af delegationen ved generalforsamlingen og dermed i realiteten erstatte det udenrigspolitiske nævn?«

Begrundelse

I spørgetiden den 12. november 1980 svarede udenrigsministeren fru Mette Madsen i forbindelse med spørgsmålet om Danmarks stemmeafgivning til handlingsprogrammet for de kommende 5 år af FNs kvindeår, at stemmeafgivningen var godkendt af medlemmerne af den danske delegation til FN-generalforsamlingen.

Både fru Mette Madsen og jeg havde spurgt, hvorfor stemmeafgivningen ikke var forelagt det udenrigspolitiske nævn.

Jeg finder det højst betænkeligt, såfremt delegationen til FN, der jo også tæller ikke-politikere, skal erstatte det udenrigspolitiske nævn. Jeg er godt klar over, at de politiske medlemmer af delegationen kunne have sendt besked hjem og foreslået nævnet indkaldt, men jeg finder alligevel denne afstemning så vigtig, at udenrigsministeren på eget initiativ burde have forelagt sagen i udenrigspolitisk nævn.

Besvarelse (21/11 80):

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Den danske delegation til De Forenede Nationers generalforsamling ledes som bekendt af Danmarks faste repræsentant ved FN og består bl.a. af embedsmænd fra udenrigsministeriet og repræsentanter for folketingets partier.

FN-delegationen er rådgiver for regeringen og udøver sin virksomhed på regeringens ansvar. I dens egenskab af rådgiver påhviler